

Sant Corneli, arxiu comarcal. Inventari del retrat polític oficial

IGNASI PRAT

Presentació, dissabte 23 de març

A les 7 de la tarda, Sala de les Columnes de Cardedeu

Seguidament s'obrirà la Capella de Sant Corneli

santcorneliarts(2)

del 23 de març fins al 28 d'abril del 2019

Capella de Sant Corneli, Cardedeu

Fotografia del revers d'una seriagrafia del retrat de Joan Carles I, actualment a l'arxiu municipal de l'ajuntament de Lliçà de Vall.

Un projecte del Museu Tomàs Balvey de Cardedeu, coordinat i comissariat per Mercè Alsina i Enric Maurí.

Horaris: divendres tarda, dissabte matí i tarda i diumenge matí.

Més informació a: www.museudecardedeu.cat

santcorneliarts(2) tercera temporada

Sant Corneli, arxiu comarcal. Inventari del retrat polític oficial

En treballs anteriors Ignasi Prat ha indagat sobre la representació del poder, sobre les traces que en romanen i que participen en la configuració del nostre imaginari. El crític Àlex Brahim destaca que, quan recopila imatges sobre les fastuoses cases dels adeptes al règim franquista, l'artista s'apropia d'imatges que més que un record són plecs espacials i temporals d'un instant polític que perviu camuflat al fet històric.¹ És precisament en aquests espais en els quals s'activa la metàfora on Ignasi Prat pressiona per desvetllar gestos i accions que són un símptoma d'una expressió que no es manifesta sinó velada.

Amb la democràcia, però, el joc de les representacions del poder pren tot un altre caire. Els polítics han volgut donar una altra imatge i, així, les formes grandiloqüents i ampul·looses amb què se solien presentar els governants han anat deixant pas a altres de menys emfàtiques que els presenten com un ciutadà més. D'altra banda, ja no són els retrats a l'oli, sinó les imatges periodístiques les que informen sobre les estratègies iconogràfiques del poder quan opta per suavitzar les formes,² o retrats d'estudi. Mentre les obres pictòriques han ingressat en les pinacoteques i els museus, els retrats fotogràfics, sovint han estat dipositats en arxius o simplement en dependències com ara magatzems. Aquest context és en el qual Ignasi Prat presenta el projecte *Inventari del retrat polític oficial*, amb una mirada retrospectiva. A grans trets, consisteix en la documentació fotogràfica dels retrats oficials de polítics que es troben als salons de plens dels ajuntaments de Catalunya i dels mateixos espais de les sales de plens. En aquesta ocasió, l'artista obre una nova via d'investigació contextualitzada a la comarca del Vallès Oriental i basada en la documentació, estudi i exhibició dels retrats desactivats, és a dir, dels retrats oficials que havien estat penjats en les sales i que actualment romanen en arxius locals o altres dependències dels ajuntaments.

A l'Antic Egipte, esborrar el nom d'un rei era condemnar-lo a la no existència. Avui, que un personatge públic existeixi o no, depèn de la seva presència en els mitjans. La desactivació de la imatge del poder en l'era de la visualitat depèn de gestos tan senzills com no publicar un retrat, però també del seu equivalent de despenjar-lo d'un lloc públic. Aquest gest és també un símptoma de no existència i, en si, es pot considerar que constitueix un acte simbòlic que va més enllà, que sense dir, diu. Perquè les metàfores són una part estructural dels nostres sistemes i marcs conceptuals, i no només impregnen el llenguatge sinó que també el pensament i l'acció.³ Fins a tal punt que el control de les metàfores, les imatges, el discurs i la seva pervivència en l'opinió pública poden tenir una influència decisiva en el rumb d'una comunitat política.⁴ Així, tombar una imatge, retirar-la a l'arxiu o simplement al quarto dels mals endreços, és una

---

¹ Brahim, Àlex. "El món dels vencedors. Saló de maig. Ignasi Prat". Projecte editat en el marc de BCN Producció'14. Text de presentació.

² El 2017, el Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat va fer una mostra sobre la representació del poder en diferents èpoques a València i en el conjunt de l'Estat,

³ Miras Boronat, N. S. (2017). "El poder i la força: metàfores, imatges i representacions del poder". Anuari de la Societat Catalana de Filosofia XXVIII - XXIX, 217-230, p. 218. [En línia]. Accessible a: <http://revistes.iec.cat/index.php/ASCF>

⁴ *Ibíd.*, p. 219.

manera “d’emancipar-nos de les imatges que ens puguin mantenir captius, sostreure’ns a la força de les representacions i a la tirania dels moviments uniformes”.⁵

Les maneres, els llocs que es trien per dipositar-les un cop han deixat de representar els electors, les mesures de les fotografies que es pengen, la relació de proporcionalitat entre elles... en definitiva, com es gestionen les imatges dels governants vigents i dels immediatament anteriors i les metàfores que impregnen aquestes accions podrien estudiar-se en tant que ‘transcripció oculta’, tal com la descriu James C. Scott, és a dir, en un pla situat entre allò que es fa explícit i allò que no ho és,⁶ categoria a la qual pertanyen els parlars, els gestos i les pràctiques ‘entre bastidors’ que confirmen, contradiuen o influeixen el que apareix en la transcripció pública, de manera que el discurs va més enllà del que es diu, i inclou els signes del que s’oculta, els buits, els girs, les absències, les escissions, les incomoditats, etc. Aquests gestos constitueixen la infrapolítica i prefiguren l’espai d’una lluita política que és volgutament invisible, com a tria tàctica per enfrontar-se al poder.⁷

Així, cada forma disfressada de resistència, d’infrapolítica, és la companya silenciosa d’una forma sorollosa de resistència pública, una estratègia simbòlica més que no pas d’acció. Així doncs, la infrapolítica radical i les contraideologies estan inspirades per negar el simbolisme públic de la dominació ideològica,⁸ i estan expressades des d’una lògica diferent, formulades detalladament per ser anònimes o per negar el seu propòsit, per tant no són un missatge directe sinó que s’ha de saber llegir entre línies,⁹ tant pel que fa a la forma com al contingut. Aquests signes s’esdevenen en els llocs de concurrència informal com el mercat o entre els veïns o la família i la comunitat, els espais que proveeixen tant d’estructura com d’aixopluc per a una resistència que està ben adaptada per frustrar la vigilància i deixar poques traces al seu pas, per bé que és la forma elemental de política –en el sentit fundacional–.¹⁰

En l’espai públic, en el qual tothom que forma part de la comunitat coneix els signes i sap interpretar-los, és on la gestió dels gestos metafòrics manté una vibrant i silent tensió entre forces, algunes de manifestes, altres gairebé imperceptibles.

En aquest marc, la capella de Sant Corneli esdevé un magatzem circumstancial on s’aniran aplegant els retrats de polítics i governants que han estat retirats de les sales de plens i que encara es conserven en municipis de tota la comarca, tot i que n’hi ha de perduts o extraviats.

L’inventari s’anirà actualitzant.

Del 23 de març fins al 28 d’abril del 2019, a la Capella de Sant Corneli, Cardedeu. Presentació dia 23 de març a les 7 de la tarda a la Sala de les Columnes.
--

---

⁵ *Ibíd.*, p. 219.

⁶ Scott, J. C. (1990). *Domination and the Arts of Resistance. Hidden Transcripts*. New Haven & London: Yale University Press, p. 4-5. [En línia]. Accessible a: https://libcom.org/files/scott_dominationandresistance.pdf

⁷ *Ibíd.*, p. 183.

⁸ *Ibíd.*, p. 199.

⁹ *Ibíd.*, p. 200.

¹⁰ *Ibíd.*, p. 200-201.

El programa d'exposicions **santcorneliarts(2)** reprèn el projecte iniciat a finals dels anys 90 del segle passat en la qual es van mostrar projectes inèdits d'artistes com Joan Brossa, Jordi Benito, Benet Rosell, Pere Noguera, Ester Ibarrola, Robert Meyer, o Alvar Calvet, entre d'altres. Amb aquella iniciativa primera, aquest cicle comparteix la visió, que va del local a l'universal, amb la voluntat d'acostar diferents aspectes de l'art contemporani al públic en general i a l'escoles. En el programa **santcorneliarts(2)** es manté el caràcter intergeneracional, transdisciplinari i amb perspectiva de gènere, així com una doble mirada, retrospectiva i prospectiva, per promoure una comprensió crítica sobre els temes actuals del pensament i la creació. Del 2017 ençà s'hi ha presentat treballs de: Lluís Alabern, Lola Lasurt, Vanessa Pey, Laia Estruch, Albert Bayona, Toni Giró i Aureli Ruiz.

Ignasi Prat (Sant Esteve de Palautordera, 1981)

És llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i la Universitat Politècnica de València (2012) i un Màster Producció i recerca artística per la Universitat de Barcelona (2017). També té una formació específica en l'àmbit de la fotografia: postgrau en fotografia creativa per l'IDEP (Escola Superior d'Imatge i Disseny) (2007); grau superior en fotografia per l'Escola Groc (2006) i especialització en fotografia d'autor i de viatges per l'IEFC (Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya) (2006), a banda de diversos cursos i seminaris.

A partir de motivacions polítiques i temes del seu interès, el seu treball proposa un discurs políticostètic que conjuga la consciència de la teoria i el domini de la pràctica fotogràfica, i és concreta principalment en produccions fotogràfiques seriades, tot i que fa un ús puntual del vídeo, la instal·lació o intervencions en l'espai públic.

Ha rebut diferents premis i beques.

Exposicions (selecció)

Individuals

- 2018 Honors i distincions. Inventari del retrat polític oficial, Centre d'Art Maristany, Sant Cugat (Barcelona).
- 2018 Cibercràcia, Roca Umbert Arts visuals, Granollers (Barcelona)
- 2017 El món dels vencedors. Saló de l'Exili, comissariada per Àlex Brahim, Museu Memorial de l'Exili, La Jonquera (Girona).
- 2016 Estratègies d'ubiquïtat. Inventari del retrat polític oficial. Centre Cívic Jardins de la Pau UNZIP 2016, Prat de Llobregat (Barcelona).
- 2016 El món dels vencedors, saló d'estiu, comissariada per Àlex Brahim, Sala Montsuar de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Lleida.
- 2015 El món dels vencedors, saló de tardor, comissariada per Àlex Brahim, Torre de ses Puntes, Manacor (Mallorca).
- 2015 El mundo de los vencedores, Justmad6 (solo projects), comissariada per Angel Calvo Ulloa, Madrid.
- 2015 El món dels vencedors, saló d'hivern, comissariada per Àlex Brahim, Addaya Centre d'Art Contemporani, Alaró (Mallorca).
- 2014 El món dels vencedors, saló de maig, La Capella, Barcelona.

Col·lectives

- 2018 Cómo vivir con la memoria, a càrrec de Manuel Oliveira, MUSAC (Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León).
- 2017 Arcana Imperii, a cura d'Oriol Fontdevila, Centre de Cultura Contemporània del Carme (València).
- 2016 Segueixi els rastres com si fos miop, sala d'art jove 2006-16, Arts Santa Mònica (Barcelona).
- 2016 Premi D'Art Contemporani, Fundació Reddis, Reus (Tarragona).
- 2015 Sutiles y convulsas ensoñaciones, Colección César Monzonís, Museu de Belles Arts de Castelló.
- 2015 Premi ciutat de Manacor d'arts plàstiques, Manacor, Mallorca.
- 2015 Jeune Creation Europeenne Biennale, Le Breffoi-Salle Nicole Ginoux, Mountrouge (França).
- 2013 ¿Qué hay de nuevo, viejo?, comissariada per Pedro Vicente, Can Felipa Arts visuals, Barcelona.
- 2012 Overture. Acte V, Sala d'Art Jove, Barcelona.

2012 Overture. Acte I. Sala d'Art Jove, Barcelona.

2012 Fotografia II, comissariada per Pep Benlloch, Casa de cultura de Burjassot, València.

Més informació a www.ignasiprat.org i www.elmundodelosvencedores.com

Organitza:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

Ajuntament de Cardedeu